

Benvolguts/des,

Ens plau enviar-vos la següent documentació relativa a la candidatura per a ser els codirectors del "XXXIXè Curset. Jornades Internacionals sobre la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic", que es celebrarà el desembre de 2016 a Barcelona.

Presentem candidatura com a codirectors els següents arquitectes col·legiats i membres d'Aadipa.:

Núria Laplaza Faidella

Mercè Manonelles Montero

El nom i tema del curset que proposem és:

**DE TÈCNICA RESTAURATÒRIA, EL DEBAT PRESENT:
L'INSTRUMENTAL DE LA CONSERVACIÓ**

A continuació adjuntem la documentació sol·licitada:

_ Una primera proposta de tema i estructura de les jornades i les activitats previstes per al seu desenvolupament

_ Currículum dels codirectors i de l'experiència en l'organització de jornades i cursos.

Aprofitem per enviar salutacions cordials,

Núria Laplaza Faidella i Mercè Manonelles Montero, candidats a codirectors del curset

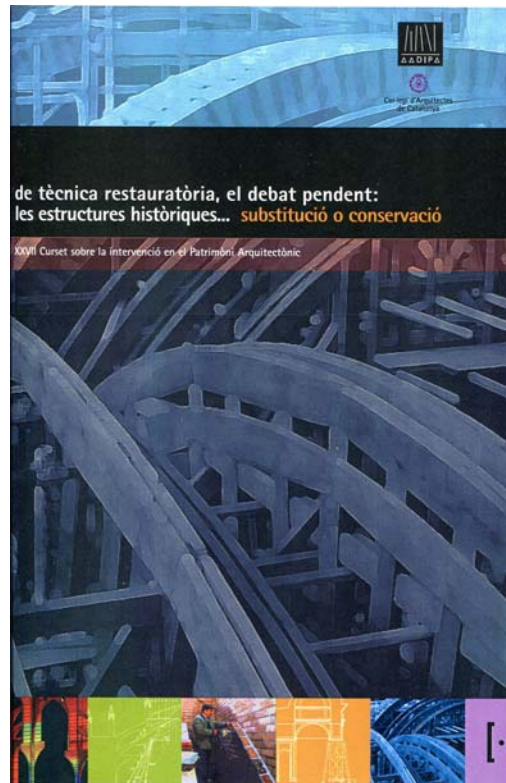
DE TÈCNICA RESTAURATÒRIA, EL DEBAT PRESENT: L'INSTRUMENTAL DE LA CONSERVACIÓ

Antecedents

L'any 2004, ara fa deu anys, el **XXVII Curset sobre la intervenció en el Patrimoni Arquitectònic** amb el títol : ***De tècnica restauratòria, el debat pendent: les estructures històriques substitució o conservació***, i dirigit pel catedràtic i arquitecte Josep Lluís González, va obrir, de manera valenta, una finestra de llum en l'obscur- per inexistent- panorama del debat entre les tècniques aplicades i les aplicables a la restauració dels edificis històrics.

Aquesta obscuritat cal situar-la essencialment sobre el panorama restaurador català ja que, en altres indrets de l'estat espanyol i de l'estranger el debat ja era viu des dels anys 90 del segle XX.

Les aportacions d'aquest Curset van ser especialment ben rebudes per alguns dels professionals catalans que, des de l'inici de la transició democràtica, havien participat activament en les operacions de restauració de patrimoni arquitectònic amb unes eines teòriques, metodològiques i tècniques limitades als enfocaments conceptuals generats des de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB), l'Agrupació per al Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic i el Servei de Catalogació i Conservació de Monuments (després Servei de Patrimoni Arquitectònic Local) de la Diputació de Barcelona.

La bona acollida de les ponències del Curset tenia el seu fonament en la sintonia d'aquests "distints" aparells teòrics i tècnics, amb les preocupacions i dubtes que 25 anys d'actuacions havien anat suscitant entre els projectistes i directors d'obres de restauració. Aquests dubtes eren tant de naturalesa conceptual com pràctica.

De com es va anar formant a Catalunya un determinat i característic perfil d'intervenció en el patrimoni arquitectònic se n'ha ocupat l'arquitecte Melitó

Camprubí en el seu treball de recerca sobre *Materials i Tècniques tradicionals en la restauració del Patrimoni: un canvi d'orientació en clau local entre els anys 2000-2010* (Universitat de Lleida, 2010), un resum del qual està en fase de publicació en la *Revista Patrimoni Cultural* núm. 8 de l'Institut del Patrimonio Cultural Español de 2014. Aquest treball fa ressò, en un dels seus apartats, del Curset de 2004 i apunta algunes claus referents a les limitacions i efectes de la manera de fer restauració a Catalunya. Una manera que, com en el curset es va veure, era ben diferenciada -en l'estat espanyol- dels enfocaments de zones com Castella o el País Valencià.

Aquesta posada en qüestió va passar desapercebuda o va ser ignorada –o no compresa- per algun dels membres de la taula final del curset tant rellevants com el mateix director de l'ETSAB.

Tot i això, el XXVII Curset va tenir la virtut de connectar de ple amb moltes de les preocupacions dels professionals que exercien en el camp de la restauració i amb un moment de canvi. En aquest sentit es pot afirmar que tant per l'aportació puntual del Curset, com per la continuada tasca docent de l'equip de José Luís González a la Càtedra de Construccions Arquitectòniques de la ETSAB, com pels processos de maduració dels professionals implicats, la necessitat de fer un gir en la manera de fer els abordatges i la resolució dels temes plantejats per la restauració arquitectònica es va fer evident i imparabile.

La convicció de Dalí.

Òscar Tusquets narra en un article que Salvador Dalí li havia explicat que del seu pas per la *Real Academia de Bellas Artes de San Fernando*, el que més li havia servit eren els ensenyaments sobre com barrejar l'oli de llinosa i l'essència de trementina amb els pigments. Per contra, a Dalí no li havien servit per res les indicacions sobre què pintar i quin estil adoptar. Dalí li deia a Tusquets que sobre aquestes qüestions d'estil no calia que li ensenyessin res perquè ell ja sabia què volia fer.

El curset de 2004, va fer atenció a un debat pendent que tenia i té relació amb les afirmacions de Salvador Dalí ja que, en la nostra apreciació, la trajectòria de la restauració a Catalunya de les darreres dècades havia prestat més atenció a les qüestions conceptuals i d'estil que no als instruments materials i tècnics necessaris per dur a terme les intervencions sobre el patrimoni monumental.

No és objecte d'aquestes notes entrar en més detall d'aquests aspectes però sí cridar la atenció sobre l'interès i necessitat del tema plantejat pel XXVII curset ja que en el seu decurs es van evidenciar algunes de les limitacions instrumentals amb les que estaven operant els professionals i la poca actualitat dels aparells conceptuals emprats a Catalunya a finals del segle XX, unes limitacions que conduïen a sobreactuar en el patrimoni per manca de coneixements sobre els materials i les tècniques tradicionals o, en els pitjors casos, a prescriure solucions que podien ser perjudicials per la conservació dels béns.

L'abandonament del camp i la reorganització dels efectius.

Efectivament, per una atenció preferent a les qüestions d'estil –només cal citar l'èxit d'Scarpa a finals dels anys 80 i durant els 90- s'havia abandonat la transmissió dels coneixements històrics sobre tècniques i materials i, si el que es pretenia era que els professionals actuessin amb la màxima llibertat conceptual, era contradictori que se'ls privés de tot un repertori de coneixements sobre tècniques i materials ja que, al mateix temps, se'ls privava de la llibertat conceptual a l'hora de plantejar les seves intervencions de restauració.

Com ja avisava el 2004 el professor Javier Ribera, alguns desplaçaments conceptuals significatius en l'entorn de la restauració del Patrimoni Arquitectònic també s'han de mirar des del punt de vista de les crisis de treball professional que provoquen una entrada en el sector de professionals reconeguts provinents del sector de l'obra nova. Així va ser l'any 1981 i no deixa de ser significativa, en aquest sentit, la ja citada "descoberta" a Espanya de Carlo Scarpa als anys 80. Si considerem la facilitat dels arquitectes d'obra nova reconeguts d'incidir tant en els mitjans de creació d'opinió professional com en els ambients directius, no ens ha d'estranyar que aquelles crisis actuessin com un factor més de re-configuració conceptual del paper dels arquitectes en les actuacions sobre el patrimoni històric i de les tècniques que, per aquestes actuacions, calia fixar, posar a punt o desenvolupar. Una re-configuració que poca cosa tenia a veure amb les preocupacions dels arquitectes que habitualment es dedicaven a la restauració. Un cop acabada la crisi i reactivades les operacions d'obra nova, els professionals reconeguts, abandonaven les poc brillants zones de la restauració i deixaven en el camp una notable quantitat de residus i desolació conceptuals que el convertien en una zona de difícil trànsit pels arquitectes restauradors a l'hora que el deixaven en millors condicions d'accés a historiadors, arqueòlegs i restauradors de béns mobles.

El context

Tot i les dificultats de context en les quals es va moure el Curset i la indiferència amb què les seves importants reflexions -per exemple respecte a la necessitat de formació especialitzada- van ser acollides per algunes autoritats acadèmiques i professionals, el XXVII curset va deixar una reflexió important que, en els anys posteriors va fer aparèixer nous criteris decisius que ara es consideren gairebé inqüestionables en el camp de la restauració del patrimoni arquitectònic.

Davant de la impermeable resposta tant de l'Escola com del Col·legi a algunes peticions, no van ser pocs els professionals que van optar per emprendre un camí de professionalització autogestionat per a poder recuperar coneixement sobre els materials i tècniques tradicionals que permetessin ampliar el repertori conceptual en les intervencions i ajustar la intervenció el màxim possible a les necessitats del monument.

La crisi del 2007-20...

L'extrema virulència de la crisi del 2007, va fer que no es repetissin les operacions d'entrada en el sector de la restauració dels professionals d'obra nova reconeguts ja que en el sector de la restauració tampoc hi havia expectatives significatives. Aquesta circumstància ha actuat favorablement en el sentit que ha permès mantenir la línia de treball a l'interior del sector que va iniciar el Curset del 2004.

Constatació del canvi

Deu anys després, s'ha consolidat una línia de treball al voltant de la càtedra de Construccions Arquitectòniques i han aparegut iniciatives diverses que s'ocupen de la recuperació i fixació de coneixement tradicional. Per citar-ne algunes, L'Associació d'Amics de l'Arquitectura Popular a les terres de Lleida, el Grup Greta fet de l'associació del Col·lectiu Patrimoni i el grup local d'AADIPA a Girona, l'Associació de Restauradors de Patrimoni Arquitectònic (arpArq) amb seu a Lleida però amb associats a Barcelona, etc. que vénen a confirmar aquesta línia de treball autogestionada per la recuperació i fixació del coneixement.

La formació aplicada.

Una novetat que ha presentat l'eclosió dels grups que s'ocupen de la recuperació, fixació i divulgació formativa de les tècniques i materials tradicionals, ha estat l'aparició de paquets formatius d'aspecte pràctic, aplicats en format de tallers, que han tingut una gran acceptació per part dels assistents. Sembla que aquesta acceptació guarda relació amb la necessitat de disposar d'eines concretes per fer front als treballs de restauració. Recuperant l'anècdota daliniana de més amunt, podríem dir que els professionals estan més interessats en obtenir coneixement sobre com s'utilitzen els materials bàsics i quines són les tècniques més properes i afinades que no en debats conceptuals parcials o en descripcions d'intervencions brillants.

La proposta organitzativa

Revisió de l'estat de l'art

Sembla doncs de molt interès procedir a una revisió de l'estat de l'art deu anys després d'aquesta inflexió en el debat per avaluar l'estat de consolidació dels nous corrents i dels avanços en l'estudi i difusió de les tècniques i els materials tradicionals aplicats a la restauració del Patrimoni Arquitectònic.

Estructura bàsica

Aquesta revisió hauria de tenir un doble caràcter: per una banda el de la d'actualització d'algunes de les aportacions claus del XXVII curset -tant amb el retrobament amb alguns ponents com amb la incorporació de noves aportacions- i, de l'altra, el de contrast en un format participatiu i interactiu entre els assistents i els ponents.

Els condicionants econòmics conjunturals.

El desenvolupament d'aquesta proposta s'ha de fer en un context de profunda crisi del sector. Una crisi que afecta als professionals però també a les administracions i particulars que històricament han actuat com a patrocinadors. Per tant, cal ajustar les previsions pressupostàries per tal que el curset continuï essent accessible en uns temps de pocs recursos.

El format del curset.

El contingut del curset es dissenya per a ser desenvolupat en dues jornades amb els següents criteris:

- **Els matins** seran destinats a les exposicions de classes magistrals dels ponents convidats. On es fixarà l'interès en l'explicació de casos pràctics.
- La durada de les ponències serà de 50 minuts.

- **Les tardes** seran destinades a col·loquis on s'exposaran experiències en forma de comunicacions de 20 minuts de durada cadascuna.
- Els col·loquis tindran la tutoria dels ponents del matí que comentaran en directe les comunicacions presentades per donar peu al comentari general del grup.
- La durada de cada col·loqui serà de 1 hora, repartida en 20 minuts per a cada comunicació i 20 minuts pel comentari dels ponents i la posada en comú.

Les comunicacions

Les comunicacions seran escollides per un comitè científic, dividides en tres blocs temàtics (que exposarem a continuació).

Cada comunicació serà analitzada i informada per separat per un mínim de dos integrants del comitè científic, i s'escolliran aquelles que per temàtica i interès siguin més rellevants.

S'estudiarà les opcions de publicar aquestes comunicacions.

COMITÈ CIENTIFIC

President AADIPA

Catedràtic UPC

Catedràtic UPV

Catedràtic Italià

Coordina: Director curset

Programa

	DIVENDRES		DISSABTE	
09:00	CLASSES MAGISTRALS CENTRADES AMB TEMES PRÀCTICS			
10:00	CONTEXTUALITZACIÓ 50' Olivier Poisson		CODI TÈCNIC 50' Jose Luis González	
11:00	LECTURA DE PARAMENTS 50' Camilla Mileto		LECTURA DE PARAMENTS 50' Francesco Doglioni	
11:30	PAUSA		PAUSA	
12:30	ESTRUCTURES 50' a determinar		ESTRUCTURES 50' Francisco Jurado	
13:30	MATERIALS RESTAURACIÓ 50' a determinar		MATERIALS RESTAURACIÓ 50' Sergio Pratali Maffei	
	PAUSA DINAR		<i>DINAR CURSET</i>	
	COL-LOQUIS: COMUNICACIONS I COMENTARI DELS PONENTS AMB DEBAT- 2 ESPAIS			
16:00	MATERIALS RESTAURACIÓ	ESTRUCTURES	MATERIALS RESTAURACIÓ	LECTURA PARAMENTS
17:00	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'
18:00	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT-20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'
18:30	PAUSA		PAUSA	
19:30	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'	2 COMUNICACIONS - 40' DEBAT - 20'

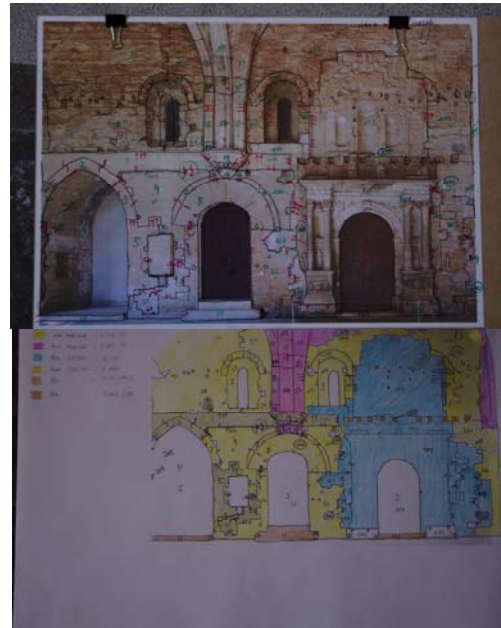
Temàtica del curset

Per tal d'abordar el tema central de l'instrumental de la conservació fem la proposta de 3 grans blocs temàtics. Aquests tres grans blocs els abordarem des de la experiència pràctica en jornades taller organitzades anteriorment i que ens permeten centrar el tema en casos molt pràctics i de gran utilitat pels assistents al curset.

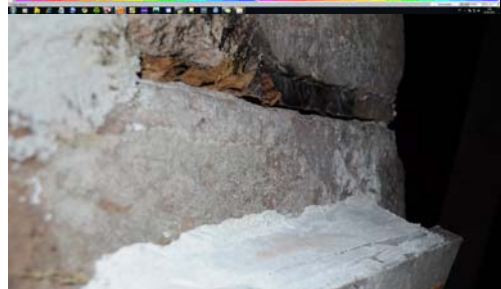
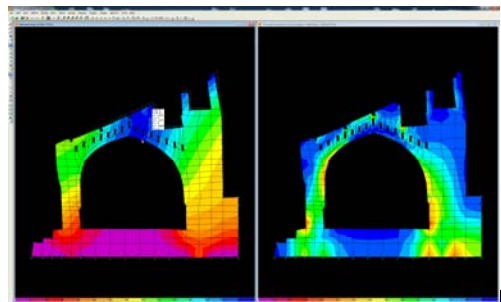
La idea és que del curset en puguem sortir amb un instrumental pràctic i aplicable a les nostre obres de restauració, rehabilitació o treball quotidià. Ja sigui en grans obres patrimonials, on el coneixement d'aquest instrumental sigui inexcusable, com en totes aquelles obres on la conservació sigui un valor afegit.

Els tres blocs proposats són:

- **Lectura de paraments.** Si en el curset de 2004 es feia palès l'estudi històric i l'aixecament planimètric dels edificis a restaurar, aquí es proposa un pas endavant en aquest estudi i coneixement de l'edifici. Incorporant la lectura o estudi de paraments en part important per arribar a conèixer un edifici en l'etapa d'estudis previs i mentrestant es desenvolupa l'obra. Per tal de no perdre coneixements o oportunitats per conèixer l'evolució de l'edifici patrimonial.

- **Les estructures.** Ara ja quasi tots estem convençuts que els edificis històrics passats pels coeficients de seguretat i les característiques de càlcul dels edificis d'obra nova de formigó armat ens donen com a resultat que l'edifici no s'aguanta. Després de tots els geotècnics que ens han recomanat micropilotar ermites que porten 800 anys dempeus, per a que "*no ens caiguin en breu*", creiem necessària la revisió de l'instrumental de càlcul on es parteixi de la base de criteris de sustentació i càlcul de les estructures

patrimonials, aplicant criteris, càrregues i distribucions d'aquestes d'acord amb l'estructura que hem de conservar, sense pensar en transformar-la en una estructura que compleixi els requisits de l'obra nova. Transversalment, recuperar aquesta manera de càlcul, la seva aplicació pràctica i les comprovacions de resistències empíriques per no haver de descartar un material que pot ser suficient per suportar les càrregues que el sol·liciten.

- **Els materials de restauració**

Aquí volem continuar el camí iniciat el 2004 de recuperació de materials tradicionals per a les restauracions arquitectòniques. Volem analitzar quins resultats estan tenint les restauracions que apliquen criteris d'actuació amb materials com la calç, el guix i la fusta, sense entrar als grans formigonats i estructures metàl·liques. És en aquest camp on percebem que s'ha anat fent més camí, però encara en queda molt per recórrer i el debat present es fa necessari per garantir la posada en comú i continuar avançant. Dels errors i les experiències és del que se n'aprèn i buscar aquest espai per a l'intercanvi i la reflexió ens sembla el moment oportú.

Per acabar, no podem deixar d'esmentar, que la recuperació del coneixement per treballar a les obres de restauració aporta, lligat amb ell, el treball amb criteris de sostenibilitat, tant econòmica com mediambiental.

Dades personals i acadèmiques

Núria Laplaza i Faidella, arquitecta col·legiada núm. 33.001-9
Títol d'Arquitectura Tècnica Superior a l' E.T.S.A.B . 3 de juliol del 2000

nlf@ianua.cat

Mercè Manonelles i Montero, arquitecta col·legiada núm. 49034-2
Títol d'Arquitectura Tècnica Superior a l' E.T.S.A.B . 29 de juliol del 2005

merce@ianua.cat

Telf: 973 224 330

Dades laborals

Núria Laplaza i Faidella,

Exercici lliure d'Arquitecta (2000 – present)

Responsable de l'oficina d'OCT,S.A. Lleida. Control tècnic de la Qualitat en l'edificació. Revisió de projectes i obres i gestió. (2004 - 2006)

Arquitecta Municipal de l'Ajuntament de Llimiana. (2002 – 2003)

Prestació de serveis professionals al Departament d'Arquitectura de la Diputació de Lleida. (2002 – 2003)

Membre d'Aadipa (agrupació arquitectes per la defensa i intervenció del patrimoni arquitectònic del Col·legi d'arquitectes de Catalunya)

Sòcia fundadora d'arpArq des de 2011.

Representant a l'Assemblea del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya per la llista d'Aadipa, (2010-2014)

Mercè Manonelles Montero

Exercici lliure d'Arquitecta (2005 – present)

Estudiant en pràctiques en despatxos d'arquitectura (2001-2005)

Prestació de serveis professionals al Departament d'Arquitectura de la Diputació de Lleida. (2006 – 2007)

Membre d'Aadipa (agrupació arquitectes per la defensa i intervenció del patrimoni arquitectònic del Col·legi d'arquitectes de Catalunya). Vocal per Lleida de la junta d'Aadipa (2007-2013)

Sòcia fundadora d'arpArq des de 2011.

Representant a l'Assemblea del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya per la llista d'Aadipa, (2010-2014, i 2014 fins present)

Secretària d'arpArq (2011 fins a present)

Organització de cursos, visites i jornades

_Membre de l'organització del XXXIè CURSET (2008): Centres històrics i vida contemporània. Director: Fernando Álvarez Prozorovich

_Cicles de visites tècniques: Intervencions al patrimoni arquitectònic com a vocal d'Aadipa per Lleida (2007-2012)

_Jornada Tècnica del comportament de la calç i la terra millorada. Organització de la ponència al COAC. 2009. Amb Aadipa

_Organització de les 1eres Jornades Taller sobre tècnica tradicionals de construcció : La calç i les seves aplicacions a l'arquitectura. Organització conjunta amb Clàudia Sanmartí, Mariona Genís, Jordi Planelles, Jordi Morros. Octubre 2010.

_Col·laboració a la organització de l'Exposició "30 anys d'arquitectura a Lleida, IP30." Conjuntament amb Toni Martín, arquitecte.

_Organització de les 2on Cicle de conferències Patrimoni Arqueològic i Arquitectònic.

_Organització de les 1eres Jornades Taller De Lectura de Paraments, a Lleida. Amb l'associació Arparq. Octubre 2013.

_Organització de les 1eres Jornades Taller De Lectura de Paraments, a Barcelona. Amb l'associació Arparq. Abril 2014.

_Organització de les 2es Jornades Taller De Lectura de Paraments, a Lleida. Amb l'associació Arparq. Juny 2014.

_ Col·laboració en l'organització de la jornada del Guix a Òdena, amb Manel Julià, arquitecte, 2014

_ Organització curs Taller d'estructures d'arquitectures històriques, a Lleida. Amb l'associació Arparq. Juny 2015.

_Assistència anual al Curset d'Aadipa, des de 2003.

_ Assistència a altres cursos i congressos relacionats amb rehabilitació i construccions històriques.

_Assistència al curs "Com es construeix i restaura un mur de dues cares?". Fundació el Solà, de la Fatarella. Novembre 2010.

_Assistència al XXXIVè CURSET (2011). FORTIFICACIONS. INTERVENCIONS EN EL PATRIMONI DEFENSIU

_Assistència al curs "Passivhaus, Estàndard Europeu De Baix Consum Energètic." Fundació ITL, Lleida. Maig 2012.

_Assistència al curs "RESTAPIA 2012, Congreso Internacional de Restauración de Tapia." Universidad Politécnica de València. València. Juny 2012.

Premis

- 2014 Projecte Guanyador, per la Rehabilitació de la Ermita de la Mare de Déu del Castell, en la 4a Mostra de Arquitectura de les Terres de Lleida, maig 2014.
- 2011 Projecte Finalista, per la Il·luminació de la Torre del Castillo de Guimerà, en la 3a Mostra de Arquitectura de les Terres de Lleida, desembre 2010.

Projectes, obres i treballs

Informes, dictàmens

- 2014 Informe sobre l'estat de conservació i valor històric del Teatre de Manresa
- 2012-2013 Informes sobre l'estat i la planimetria de varis solaris i immobles propietat de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.
- 2008 Assessorament a la redacció dels informes sobre l'estat dels Edificis de la línia de Ferrocarril Lleida-La Pobla de Segur.
- 2010 Redacció de l'aixecament i Estudi de patologies per la Restauració de la Casa de la Font.

Restauració

- 2007-2015 Redacció de projectes i/o direcció de les obres de Restauració de diversos BCIN i BCILs (per encàrrec d'INCASÒL, Departament de Cultura, Diputació de Lleida, Ajuntaments...):
Castell de València d'Àneu
Castell de l'Albagés
Església de les Avellanes
Església de Assumpció de Coll, Vall de Boí.
Col·legiata de Sant Pere d'Àger
Església de Santa Maria de Vilamur
Porxos de Sant Roc a Bellpuig
Molí Vell de Bellpuig
Café Modern d'Isona
Monestir de Vallsanta
Església de Sant Llorenç d'Isavarre
Església de Sant Romà d'Abella
Ermita Sant Llorenç de Montgai
Ermita de Santa Maria de la Serra, a Farrera
- 2007-2015 Assessoria a la redacció i/o direcció de les obres de projectes de Restauració de diversos BCIN i BCILs:
Església de Sant Martí de Llesp
Ermita de Sant Urbà, a Santa Linya.
Castell d'Alòs de Balaguer
Torre Medieval de Tornabous
Església de Sant Climent d'Iran
Convent de Sant Bartomeu de Bellpuig
Església de Surp

Rehabilitació i reforma

- 2007-2015 Diversos projectes i direcció d'obres de Reformes d'habitatges i oficines a Barcelona, Lleida, Osca, Baquèira, Abella de la Conca i Sabadell

Aixecaments

- 2007-2011 Diversos aixecaments prèviament al les redaccions dels PBE: Castell de l'Albagés. Casa de la Font, Gerri de la Sal. Molí vell de Bellpuig, Casa Municipal Guàrdia d'Urgell, Santa Maria de Vilamur, Sant Martí de Llesp.

Altres

- 2011 Col·laboració en l'equip de redacció del Pla Director del Conjunt Arqueològic de València d'Àneu.
- 2011 Pla Especial Urbanístic per a la Ordenació i Protecció del Patrimoni arquitectònic i arqueològic del conjunt històric declarat BCIN dins el casc antic d'Àger.
- 2010 Projecte de Il·luminació de la Canònica de Sant Pere de Àger. (BCIN)
- 2009 Projecte de Il·luminació de la Torre de Guimerà, Guimerà. (BCIN)
- 2004 Amb l'associació Universitat sense Fronteres (USF):
Cooperació durant 2 mesos (estiu 2004) a Bolívia, a San Ignacio de Velasco, regió de la Chiquitina. En un Projecte de construcció de forn per coure ceràmica per millorar els materials de construcció ceràmics.
Membres de la organització de l'exposició resum de les propostes de planejament urbanístic de San Ignacio de Velasco.

publicacions

Publicació del projecte sobre el Passeig Marítim de Sant Antoni de Calonge, al llibre Quaderns Marsala, nº 1. Juny de 1996.

Publicació del projecte Il·luminació de la Torre del Castell de Guimerà, en el Recull de la 3a Mostra d'Arquitectura de les Terres de Lleida, desembre 2010.

Publicació del projecte de Restauració de la Col·legiata d'Àger, redactat per Melitó Camprubí, amb ianua arquitectures com a Direcció d'Obra, a la revista BIC, nº 157, desembre 2011. Text redactat per Francesc Belart.

Publicació del projecte de Restauració de l'Església d'Isavarre, a la revista Església d'Urgell, nº371, setembre 2008. Direcció d'obra compartida i text redactat amb Gerard Fontanals.

Publicació del projecte de Restauració de l'Església de Sant Iscle i Santa Victòria de Surp, a Rialp, a la revista Església d'Urgell, nº398, maig 2011. Text redactat per Núria Laplaza.

Publicació de l'article de "La Restauració del Castell de València d'Àneu". Revista Nabius nº10, setembre 2012.

A 14 d'octubre de 2015